

بررسی رویکردهای معماری پایدار در پژوهشکده ها و مراکز تحقیقاتی انرژی های تجدیدپذیر

مرضیه پورمجیدی^{۱*}، احدالله اعظمی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران، sahellp@yahoo.com

^۲ گروه معماری دانشگاه مدیترانه شرقی (EMU)، فاماگوستا، قبرس شمالی ahadollah.azami@emu.edu.tr

چکیده

توسعه پایدار فرآیندی در جهت تلاش انسان برای برقراری آشتی بین پیشرفت و حفاظت از محیط زیست در جهت زندگی بهتر است. مفهوم توسعه پایدار در قالب معماری متجلی میشود که خود موجب دستیابی به پایداری محیطی مرتبط با معماری می گردد. معماری پایدار درصدد یافتن راه حلی جامع برای حفظ محیط زیست و برآوردن سطح کیفیت زندگی مناسب می باشد که در این زمینه همانند سایر مقولات معماری دارای اصول و قوانین خاص خود می باشد. مطالعه و بکارگیری اصول و قوانین معماری پایدار توسط تیم طراحی و معماران باعث خلق بناهای زیست محیطی می شود که در نهایت آسایش و آرامش کاربران را فراهم می نماید. از طرفی پژوهشکده ها و مراکز تحقیقاتی مرتبط با انرژیهای پاک نقش ویژه ای در فرهنگسازی و بومی سازی استفاده از انرژیهای نو برای گروههای مختلف هدف از آموزشی تا صنایع و افراد علاقمند ایفا میکنند. از اینرو در این مقاله، راهکارها و راهبردهای طراحی و معماری پایدار انرژی مدار به همراه نمونه های مطالعاتی پژوهشکده ها و مراکز انرژیهای تجدیدپذیر مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای مورد بررسی تحلیلی قرار می گیرد.

واژه های کلیدی: پژوهشکده انرژی، انرژیهای تجدیدپذیر، معماری پایدار، کارایی انرژی

۱- مقدمه

نظریه توسعه پایدار و در پی آن معماری پایدار از بحث برانگیزترین موضوعات معماری معاصر است. این که هر ساختمان باید بتواند با محیط طبیعی که در آن واقع شده رابطه برقرار کند جای بحث ندارد. آنچه چالش برانگیز است نوع و چگونگی این رابطه است. امروزه ایده معماری پایدار برای پاسخگویی به این پرسش مطرح گردیده است. پرداختن به معماری پایدار و اسباب شکل گیری چنین رویکردی در طراحی معماری ما را به سوی معماری بومی و رویکرد پایداری در مقایسه و سنجش با یکدیگر قرار می دهد تا آموزه های آن برای طراحی معماری امروز استخراج گردد. در برخورد با مجموعه ها و واحدهای معماری بومی چنین به نظر می رسد که این مجموعه ها مصداق خوبی برای پایداری در زمان و مکان خود بوده اند. تاریخ معماری ایرانی نشان می دهد که دستیابی به آرامش و روحیه ایرانی و فرهنگ اصیل از جمله دغدغه های معماران ایرانی بوده است. امروزه در دنیای ماشینی و صنعتی، انسان ها در میان دغدغه های مختلف خود در جست و جوی اندک آرامش می باشند. شاید اگر در حال حاضر معماران و مسئولان متولی در این حوزه به اصل پایداری در معماری و ارتقای کیفیت زندگی شهری توجه داشته باشند، در آینده ای نه چندان دور شاهد یک شهر پایدار با حفظ نمادهای اصیل ایرانی باشیم.